

ההכנה של האישה אל התורה

(מתוך "אוהל יעקב ולאה" / נספח: "סגולת האם בהנחלת התורה" / מאת הרב מ' שלנגר)

כל מעשה גדול יוצא אל האור בשני שלבים של התפתחות. יש שלב של הכנות, היוצרות את הרקע, מעוררות את הרצון ומאפשרות את ביצועו. אחר כך בא שלב העשייה בפועל.

דוגמא לדבר אנו מוצאים בבניין בית המקדש. חלק ה"הכנה" שייך לדוד המלך. הוא שנתעורר לדבר, הכין את האמצעים לבניין הבית. דוד משך בהתלהבותו את כל עם ישראל להיות נכונים להתמסר בלב שלם לבניין בית המקדש.

דוד המלך, בהתעוררותו הגדולה ובהכנותו – יצר את הרצון, האמצעים והכוח, שיביאו למעשה הבניין עצמו שיימשך שנים רבות לאחר מכן. בדומה לזה, כל פעולה גדולה בחיי אדם, אין היא באה באופן פתאומי. קודמים לה הרהורים, רצונות, צבירת אמצעים וכוח נפשי – המכינים את הרקע לכך, שבבוא העת יגש האדם לתפקיד מסוים ויצליח בו.

באותו אופן שבו נבנה בית המקדש של עם ישראל, נבנה בית המקדש בחיי כל אדם. כשאנו רואים אדם המתמסר לתורה ומתעלה בה, עלינו להבין שמאחורי מפעל גדול כזה עומדות הכנות רבות.

הכנות אלו מקורן הראשון באם ובאישה. היא מעוררת את הרצון לשלמות, שמעניקה התורה ללומדיה. היא רוקמת מערכת אמצעים המכוונים ללימוד תורה. באהבתה ובעידודה התמידי ניתן הכוח הנפשי הדרוש להתמסרות לתורה, ככתוב "אשת חן תתמוך כבוד".

כוח ההשפעה הגדול של האם אינו באופן ישיר, אלא בדרך יצירת הרקע והכשרת הדרך. האישה מקדימה את ההכנות שיביאו לבית של תורה. היא מקרינה את השאיפה למעלת התורה והאושר שבזכייתה. היא מלאה אהבה וכבוד לבעלה ובניה, ומכינה בהליכות ביתה את כל התנאים המביאים ללימוד.

כשהבעל והבן מוקפים בציפייה לשלמות רוחנית, הם רואים שקרנם עולה בעקבות תלמודם, הם מוצאים את כל צרכיהם מזומנים כהכנה להצלחתם, הרי הם נמשכים בוודאות לגופו של הלימוד. ולכן הבטחת האישה והאם גדולה: "שגדול המעשה [-גורם לשני לעשות], יותר מן העושה".

וכדוד שצירף לכל הכנותיו את תפילתו, אשר תלווה את שלמה ותצליח את מעשיו, באומרו: "ולשלמה בני תן לבב שלם לשמור מצוותיך עדותיך וחוקיך, ולעשות הכל, ולבנות הבירה אשר כינותי", כך לתפילותיה של האישה חלק גדול בהצלחת בניה ובעלה.

זה כוחה של ההכנה שעוסקת בה האישה, ומוליכה את ליבם של יושבי הבית אל קיום השאיפות שהיא טומנת בכל מערכת חיי הבית.